

הגאולה

אור

הספר שלי אתחלתא דגאולה

1 פר' ויצא י' כסליו תשע"ג

רעיונות ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

בדיבוק חברים באחוה וברעות, ננסה לדלות ולמצוא עצות מתורתנו הנוראה של רבינו הק'. להשיב את נפשינו, להרוות את צמאונו ולקבל "דין סן דין" כמבואר בחיי מוהר"ן סימן רי"ח, שכאשר אנ"ש התאנחו מאוד לפני רביה"ק, מה נעשה ועל מי יעזוב אותנו, השיב: "רק אתם תחזיקו עצמכם ביחד אז תהיו אנשים כשרים ולא כשרים בלבד, אלא, אפי' צדיקים טובים תהיו, כי השי"ת יעזור לי בוודאי שיהיה כרצוני כאשר רציתי מכבר, כי בעזהשי"ת גמתי ואגמור כרצוני בוודאי"

[כל הרעיונות והחידושים הם ע"פ המבואר בכמה שיחות וכמו"כ בתו' ק"ה ח"ב, "שרביה"ק הזהיר להשתדל לחדש בתורתו, אע"פ שאין זוכים לכוון לתוכן כוונת רביה"ק" וכל הנכתב כאן הינו רק בגדר אפשר ואולי.]

חשיבות הלימוד

לשון ראבר"ן בהקדמה ל"ביאור הליקוטים" בעניין חיוב לימוד ליקו"מ: "ולפי כל זה תבין ותתבונן ברוב ועוצם חיוב והכרח הלימוד בתורה שבנסתר שזכינו ע"י רבינו ז"ל, כי הן המה התבלין המוכרחים להיצה"ר שפָּעַת הזאת, שעל זה אמרו חז"ל בראתי

יצה"ר בראתי תורה תבלין. והעיקר הוא לימוד העיון שבה כמבואר בדבריו הק' בליקו"מ סימן ק"א שזה הוא הלימוד המסוגל להנצל ע"י מהתאוות והמידות רעות"

תורה א'

איך אפשר שיבוא היצה"ר לאדם פיקח בדעתו, לעשותו משוגע?

ומה היא התחבולה של היצה"ר להחטיא אפילו איש כשר? זה ע"י שהוא בא אל האדם בטעמים ושכנועים לילך אחר שכלו ותאוותיו ומלביש זאת במצוות. וכך מפיל היצה"ר ומטעה את האדם לחטוא, באמצעות איצטלא של מצוות ח"ו.

ואזי ע"י החטא האדם בסכנה גדולה מאוד, כי בכל חטא נדבק באדם שגוען ורוח שטות, וע"י שנדבק בו רוח שטות אזי בקלות הוא נופל לעוד ועוד חטאים ח"ו,

ואפשר שזהו הנסיון המבואר בתו' ל"ו שקודם שהאדם נכנס לעבודת ה' היצה"ר מנסה להפילו בעבירות, ע"י שהוא **טומן לו פח** ומלביש הכל במצוות, כדיכול שהכל זה "לשם-שמים" ו"צורך-השעה" וכד', כדי ללכודו חלילה וחס ברשתו.

והעצה לכך מבוארת בתו' א' שאין עצה ותבונה כ"א ע"י תורה בכח ובמסיו"נ ושהאדם יברח לבית המדרש ואזי זה המנוול, "אם אבן הוא נימוח אם ברזל הוא מתפוצץ" וכו' וכפי שעשה יעקב אבינו עצמו, כמסופר בפרשתינו. [ראה ע"כ בהרחבה במדור פרשיות-השבוע]

(עפ"י פרפראות לחכמה)

מבואר בתו' א' שאין האדם חוטא אלא א"כ נכנס בו רוח שטות, יוצא שהמציאות של החטא היא רוח שטות ושגוען הפך אדם. אם-כן צריך להבין: א. איך יתכן שהאדם מפיל את עצמו לחטא, שזה שגוען והיפך טבעו? וכי איך אפשר שיבוא היצה"ר לאדם פיקח בדעתו, לעשותו משוגע? ב. בתורה ל"ו ח"א מבואר שהקליפה קודמת לפרי "וע"כ כל נפש ישראל הרוצה לזכות להתגלות בתורה ועבודה, מוכרח להתנסות בגלות התאוות והמידות רעות" ובתורה א' מבואר שאין האדם נופל לתאוות כי אם אחר שהוא מושך את התאוות והשגוען על עצמו, והלא הנכנס בעבודת ה' וודאי שאינו רוצה להמשיך על עצמו את התאוות?

אלא כמבואר בתורה דהכל תלוי בשכל הק', ואם האדם דבק בשכל והפנימיות שבכל דבר אזי וודאי הוא רחוק מאוד מעברות, ואם ח"ו אינו מסתכל על השכל והולך אחר שרירות ליבו ותאוותיו אז הוא משוגע ממש.

וכל אחד מישראל שהוא מזרע יעקב שזכה לקדושה זו שהסתכל בכל דבר על השכל, עובר לו בירושה ג"כ זה הטבע והרצון לילך רק אחרי השכל והפנימיות-שזהו רצונו ית', ולא אחר שכלו ודעתו, ואפי' אם היצה"ר בא לפתותו אינו מתיחס אליו כלל ועיקר.

לחידודא

באיזה גיל התקרב מוהרנ"ת לרביה"ק? להשאיר הודעה במס' פל': 0573120555

פרשיות-השבוע וליקו"מ

הפרשיות שבתקופה זו העוסקות בענין יעקב אבינו קשורות בקשר בל ינתק לתורה א'.

עוד למדנו מיעקב אבינו שהלך והטמין עצמו י"ד שנים בבית שם ועבר ולא שכב לישון וכך זכה לשלמות השכל. כמו"כ כל אחד יש לו זה הכח מיעקב אבינו אך שלזה צריך להכנס במס"נ ללימוד התורה, לחגור מתניים ולקיים את תו' א' למעשה, להדבק ולאחוז בלימוד התורה הקדושה בכל עוז.

וזה לשון ראבר"ן ב"ביאור הליקוטים": **"כי אין שום עצה להנצל משטף מימי המבול בשגעון התאוות והמבוכות ומציאת היצרין הרעים אשר תרוני והדרכיוני באלה הימים, אם לא בעצת התורה, אשר תתקבל על ידה התפילה"**

ע"פ תו' א' ניתן להבין את עומק המלחמה בין יעקב לעשיו, שבו בזמן שיעקב הלך רק אחר החכמה הק', עשיו ביזה וזלזל בכך והלך אחר כוחו ושכלו. אך סוף כל סוף, כמבואר בפרשה, שדייקא יעקב בכח החכמה הק' שהוא בחי' מסכן וחכם, הוא זה שניצח והוציא את הברכות וההשפעות מעשיו. ועשיו עצמו הודה שנצחון יעקב היה בכח החכמה - חכמת התורה"ק כמו שאמר "ויעקבני זה פעמיים" ותרגם אונקלוס "וחכמני" כמבואר בתו'.

וכן זה לדורות שדייקא זה המסכן והחכם, המחובר לחכמת התו' הוא המכניע את הרע ולא עוד אלא שגם מוציא את השפע והברכה גם בגשמיים, מהרע - עשיו.

להוטי מוהר"ן

תורה א'

מה עושים כשהיצר-הרע בא לתוך הלב ומשכנע לעשות דברים שטותיים ומעשים שאינם טובים?

רבינו הק' נותן לנו עצה נפלאה **כיצד לגרש ולהבריח אותו מהלב**, והיא, **ללמוד תורה בכל הכח.**

תורה ב'

איך משיח יכבוש את כל העולם? באיזה נשק משוכלל?

רבינו הק' מגלה שזה יהיה רק על-ידי **התפילה**, בלי שום יריית כדור-נפץ אחת.

שיחת חברים

במדור זה יועלו בס"ד עצות מעשים ועובדות בעניני מידות טובות, (בכל תקופה נושא אחר) והפעם הנושא הוא: **עבודת התמימות והפשיטות.** ניתן לשלוח חומר, מקורות ומעשיות בענין זה.

ליקוטי מוהר"ן תנינא תו' ק"ד

הינה אוהב מאד את **העבודות הפשוטות** של סתם בְּנֵי אָדָם, הַאֲנָשִׁים הַפְּשׁוּטִים הַפְּשָׁרִים, וְהֵיךְ אוהב מאד מי שְׁיָכוֹל לומר הַרְבֵּה תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּתוֹךְ הַסְּדוּרִים הַגְּדוּלִים, כְּדֶרֶךְ הַהֲמוֹן עִם הַפְּשָׁרִים. וְהֵיךְ סְזָהִיר וּמוֹכִיחַ אוֹתָנּוּ כְּפֹה פְּעֻמִּים, לְזַמֵּר זְמִירוֹת בְּשִׁבְתָּ, וְהֵיךְ מְקַפֵּיד וְכוּעֵס מְאֹד עַל מִי שֶׁהוּא חָכֵם בְּעֵינָיו וְאִינוֹ מְתַאַמֵּץ לְזַמֵּר זְמִירוֹת בְּשִׁבְתָּ וּבְמוֹצָאֵי שִׁבְתָּ אוֹ שְׁאֵר עֲבוּדוֹת פְּשׁוּטוֹת, **כִּי עָקֹר הִיְהוּדוֹת הוּא בְּפִשְׁיטוֹת וּבְתַמִּימוֹת גְּמוֹר, בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, כְּמִבְּאֵר אֲצִלְנוּ כָּבֵר כְּפֹה פְּעֻמִּים:** וְגַם הוּא בְּעֵצְמוֹ, זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה, קִדְּם שֶׁהִגִּיעַ לוֹ הַחֹלְאֵת הַכְּבֵד שֶׁנִּסְתַּלַּק עַל יָדוֹ, קִדְּם לְזָה, כֹּל יִמְיוֹ הֵיךְ מְזַמֵּר זְמִירוֹת הַרְבֵּה בְּכָל שִׁבְתָּ וּבְמוֹצָאֵי שִׁבְתָּ:

חיי מוהר"ן תק"כ

הינה אוהב מאד את העבודות הפשוטות וכו' והינה אוהב מאד מי שְׁיָכוֹל לומר הַרְבֵּה תְּחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת בְּתוֹךְ הַסְּדוּרִים הַגְּדוּלִים וכו' בְּנֶדְפֵס בְּלִקוּטֵי תְּנִינָא סִימֵן ק"ד וְאָמַר אֲנִי מְקַנָּא אֶת ר"י חֲתָן ר"י שְׁיָכוֹל לומר הַרְבֵּה. הֵינּוּ שֶׁפִּה בְּכֶסֶלֶב הֵיךְ אִישׁ אֶחָד שֶׁהֵיךְ גִּילֵי לומר הַרְבֵּה תְּחִנּוֹת וְתִהְלִים וּמְעַמְדוֹת בְּכָל יוֹם, וְאָמַר בְּבִנוּ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה שֶׁהוּא מְקַנָּא אֶת הָאִישׁ הַזֶּה שְׁיָכוֹל לומר הַרְבֵּה וְגַם הוּא בְּעֵצְמוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה קִדְּם שֶׁהִגִּיעַ לוֹ הַחֹלְאֵת הַכְּבֵד שֶׁנִּסְתַּלַּק עַל יָדוֹ, כֹּל יִמְיוֹ הֵיךְ מְזַמֵּר זְמִירוֹת הַרְבֵּה בְּכָל שִׁבְתָּ וּבְמוֹצָאֵי שִׁבְתָּ הֵיךְ מְקַדָּשׁ וּמוֹנִיחַ וְשִׁמְחָה וְכו' לֹא שֶׁמַּע טוֹב מְעוֹלָם, אֲשֶׁרִי אֲזַן שֶׁמַּעָה זְאֵת, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁיִּשְׁמַע זְאֵת לְעֵתִיד בְּעוֹלָם הַבָּא:

"קונטרס ההוספות" מר' שמואל הורביץ ז"ל ס"ק כ"ד כ"ה:

רבינו ז"ל אמר "אני מקנא את ר"י" הוא ר' יוסקא, היינו לענין הפשיטות שקורין פראסטק בלי חכמות (ערינסט). זה הר' יוסקא היה איש פשוט מאוד והיה לו סידור עבה מהסידורים הישנים שכתוב בו כל התחינות והיוצרות של כל שבתות השנה, והיה מנהגו שהיה הולך כל יום לביהמ"ד עם סידורו העבה ולא היה זז משם קודם שהתחיל מתחילת סדר השכמת הבוקר "מודה אני" והמשיך ואמר כסדר דף אחר דף, ברכות הנהנין, מילה וחתנים מנחה, מעריב ואף תפילות ר"ח, שלש הרגלים ותקיעת שופר וכו' וכו' הכל עד גמירא, והיה רבינו מקנא אותו כי **פשיטות גבוה מהכל.**